

Księga Jozuego rozdział 1 (online)

Do przygotowania przed zajęciami:

Na tydzień przed zajęciami: zadajemy zadanie - minimum raz przeczytać/postłuchać 1. rozdział z Księgi Jozuego

Na kilka dni przed zajęciami: poprosić rodziców, żeby wydrukowali dzieciom mapy (najlepiej kilka dni przed spotkaniem, bo nie każdy ma drukarkę w domu) – mapy są na końcu konspektu

Na 5 minut przed spotkaniem: poprosić, żeby rodzice przygotowali dzieciom rekwizyt do wybranej zabawy powtórkowej (jeśli będzie potrzebny) i kredki

1. Rozgadanie (wszyscy „na głośnym”)

Witamy się z każdym, rozmawiamy luźno, pytamy o rzeczy, które się zdarzyły od czasu, kiedy widzieliśmy się ostatnio. Pytamy, czy każdy ma mapę i wybrany rekwizyt (jeżeli nie, to dać chwilę na przygotowanie). To jest czas, kiedy po kolei uczestnicy dołączają, jeżeli któremuś dziecku nie działa kamera, to niech pisze na czacie odpowiedzi (np. jeżeli trzeba odpowiedzieć gestem położenia ręki na głowie, to niech dziecko napisze na czacie „głowa” albo „g”, żeby mimo braku kamery aktywnie odpowiadało)

2. Modlitwa (prowadzący) – wyciszamy grupę, tylko prowadzący ma włączony mikrofon

3. Szybka powtórka materiału z poprzednich zajęć (jeżeli to pierwsze zajęcia, to można zadać zestaw ogólnych pytań z księgi Jozuego) – wszyscy uczestnicy oprócz prowadzącego są ściszeni, osoba, która odpowiada, włącza mikrofon.

Propozycje zabaw z zadawaniem pytań:

- a) **Mądry kapeć** – dzieci trzymają w jednej ręce kaptur (może być dowolny inny przedmiot pasujący do tematu lub właśnie totalnie niepasujący). Prowadzący zadaje pytanie. Jeżeli dziecko zna odpowiedź, to pokazuje kaptur do kamery, a jeżeli nie, to chowa kaptur za siebie. Prowadzący wybiera spośród dzieci, które pokazały kaptur, jedną osobę i ta odpowiada. Jeżeli nikt nie pokazał kaptura, prowadzący pokazuje kaptur do kamery i odpowiada.
- b) **Satysfakcja/mobilizacja** – prowadzący zadaje pytanie i wskazuje osobę, która na nie odpowie. Jeżeli dziecko odpowie poprawnie to prowadzący mówi: „Satysfakcja!” Na to hasło dziecko wyskakuje z rękami do góry. Jeżeli dziecko nie zna odpowiedzi, to woła: „Mobilizacja!” i robi bieg w miejscu, a pytanie przechodzi na kolejną osobę. Jeżeli dziecko odpowie błędnie, to też pada hasło „Mobilizacja” i pytanie przechodzi dalej. Jeżeli nikt nie zna odpowiedzi, to odpowiada prowadzący i robi „Satysfakcję”.
- c) **Tak/nie** – prowadzący zadaje pytania, na które można odpowiedzieć tak/nie lub prawda/fałsz. Zadaniem dzieci jest odpowiedzieć za pomocą gestu: na tak/prawda dziecko musi sobie położyć rękę na głowie, na nie/fałsz musi zatkać nos. Prowadzący zadaje pytania i obserwuje grupę. Jak każdy zrobi gest, to prowadzący podaje odpowiedź, a dzieci mają szansę zmienić gest na poprawny.

4. Studium Biblii – 1 rozdział Księgi Jozuego – mikrofon włączony tylko u osoby czytającej lub odpowiadającej na pytanie

MYŚL PRZEWODNIA: Kiedy to Bóg zleca misję, to możemy liczyć na Jego supermoce.

Pytanie do dzieci: Kim był Mojżesz? Jaka była jego misja? Dlaczego umarł, zanim zrealizował misję? Dlaczego Izraelici mieli zająć ziemię Kanaan? – jeżeli dzieci nie wiedzą, wyjaśniamy.

Mojżesz był Izraelitą powołanym przez Boga do wyprowadzenia narodu izraelskiego z Egiptu do Kanaanu. Umarł, zanim tam wszedł, bo taka była wola Boża, żeby ktoś inny dokończył tę misję (można wspomnieć, że w chwili próby Mojżesz nie zaufał Bogu i dlatego nie było mu dane wejść do Kanaanu, zobaczył go tylko z daleka). Izraelici mieli się osiedlić w Kanaanie, bo te ziemie Bóg obiecał Abrahamowi i jego potomkom. Bóg chciał też ukarać mieszkające tam narody za ich niegodziwość, odbierając im ziemię i oddając Izraelitom, czyniąc z nich naród czczący jedyne prawdziwego Boga, z którego miał wywodzić się Mesjasz.

Robimy wstęp, że dzisiejsza historia zaczyna się w momencie, kiedy nie ma Mojżesza, z którym Bóg miał bardzo dobry kontakt i relację, nowym przywódcą jest Jozue i Bóg odbywa z nim pierwszą rozmowę, wprowadzając go do zadania.

Czytamy Jozuego 1, 1-3 (prowadzący lub płynnie czytające dzieci)

Pytamy: Jakie zadanie Bóg zlecił Jozuemu?

Dzieci się zgłaszają, wybieramy jedną osobę, która daje się „na głośny” i odpowiada (lub kilka osób, wtedy po kolei mówią).

Prosimy dzieci, żeby wyciągnęły mapę (**mapa nr 1 na końcu konspektu**) i kiedy będziemy czytać nazwy geograficzne, prosimy, żeby dzieci je odszukały i pokazały palcem na mapie do kamery. Sami też pokazujemy, żeby dzieci nieumiejące czytać wiedziały gdzie pokazać palcem.

W momencie, kiedy Bóg rozmawiał z Jozuem, Izraelici znajdowali się po wschodniej stronie rzeki Jordan (patrz na mapę po prawej stronie), a przyszli z południa (od pustyni). Wspomniany przez Boga Liban był położony przy Morzu Śródziemnym na północ (na górze mapy), kraj Chetejczyków i Eufrat to granice północno-wschodnie, Morze Śródziemne wyznaczało zachodnią granicę.

Dzieci mogą malować po mapie kredkami, zaznaczyć punkty/obszary, o których mówimy.

Czytamy Jozuego 1,4

Prosimy, żeby dzieci zwróciły uwagę:

- co Bóg obiecuje, że będzie robić?

- co Jozue ma robić?

Czytamy Jozuego 1,5

Pytamy: ten tekst mówi o zadaniach Boga czy zadaniach Jozuego? Jeżeli o zadaniach Boga, pokażcie palcem w górę, jeżeli o zadaniach Jozuego, pokażcie palcem w ziemię (tak, żeby widać było w kamerze). Co obiecuje robić Bóg?

Możemy poprosić o odpowiedź lub możemy tylko podać ile było poprawnych wskazań i sami powiedzieć, jakie jest wg tego tekstu zadanie Boga.

Czytamy Jozuego 1,6-7

Prosimy o wskazanie palcem, czyje zadania są opisane w tym tekście. Co jest zadaniem Jozuego?

Możemy poprosić o odpowiedź lub możemy podać, ile było poprawnych wskazań i samemu odpowiedzieć.

Czytamy Jozuego 1,8

Prosimy o wskazanie palcem, czyje zadania są opisane w tym tekście. Co jest zadaniem Jozuego?

Możemy poprosić o odpowiedź lub możemy podać, ile było poprawnych wskazań i samemu odpowiedzieć.

Czytamy Jozuego 1,9

Prosimy o wskazanie palcem, czyje zadania są opisane w tym tekście. Co jest zadaniem Jozuego, a co jest zadaniem Boga? Ile razy Bóg mówi Jozuemu, że ma być mocny i mężny (dzieci mogą pokazać na palcach)? Dlaczego tyle razy?

Czytamy Jozuego 1,10-11

Pytamy: Jak naród izraelski miał się przygotować do misji przejęcia ziem?

Prosimy, żeby każde dziecko pobiegło do kuchni i przyniosło coś do jedzenia. Pytamy po kolei, co przynieśli (w momencie odpowiedzi dziecko niech będzie „na głośnym” lub niech pokaże do kamerki co przyniosło, a prowadzący zgaduje, co to za jedzenie). Nawiązujemy do tego, że Izraelici też musieli szybko przygotować jedzenie na długą wyprawę.

Robimy wprowadzenie do kolejnych wersetów: pokazujemy na mapie (**mapa nr 2 na końcu konspektu**) część za Jordanem i wyjaśniamy, że część plemion Izraelskich już miała swoje ziemie przydzielone (plemię Rubena, Gada i połowa plemienia Manasses), a pozostałe plemiona musiały dopiero wywalczyć tereny dla siebie. Jozue musiał z porozmawiać z mężczyznami tych plemion, żeby wsparli zbrojnie pozostałych, bo obiecali Mojżeszowi, że to zrobią, ale Mojżesz już nie żył i Jozue nie miał pewności, czy wywiążą się z obietnicy.

Czytamy Jozuego 1,12-15

Jak myślicie, czy chciało im się spełnić obietnice, zostawić cały swój dobytek i pójść walczyć? Posłuchali Jozuego? Dzieci odpowiadają za pomocą ustalonego znaku (np. jak w zabawie tak/nie – „tak” to gest położenia ręki na głowę, „nie” to gest zatkania nosa),

Czytamy Jozuego 1,16-18

Jak myślicie, co sprawiło, że uznali Jozuego za swojego wodza, tak jak wcześniej Mojżesza i podporządkowali się mu?

Dzieci się zgłaszają, wybieramy jedną osobę, która „daje się na głośny” i odpowiada (lub kilka osób, wtedy po kolei mówią).

Nakieruj dzieci na myśl, że obecność Boga była kluczowa do powodzenia misji. Bóg obiecał, że będzie z Jozuem, a jakie były zadania Jozuego? Sprawdź co dzieci zapamiętały z początku rozdziału (zadania Jozuego: być mocnym i mężnym, przestrzegać przykazań, nie bać się).

Podsumowanie prowadzącego:

Bóg powołał Jozuego do misji niemożliwej. Jozue miał dowodzić narodem, który nie znał się na walce, a mieli podbijać ziemie i walczyć. Jozue kontynuować misję Mojżesza, którego już z nimi nie było. Ale Bóg wyposażył go we wszystko, co potrzebne: obiecał, że z nim będzie, dokądkolwiek pójdzie, że go nie opuści i wesprze każde jego działanie; obiecał, że da mu tę ziemię i da mu zwycięstwo. Dał mu też przychylność ludzi i usposobił ich tak, żeby byli posłuszni rozkazom Jozuego, ponieważ ludzie poznali, że Bóg jest z Jozuem. Warunek był taki, żeby był mocny, mężny,

postępował wg zakonu (prawa Bożego), rozmyślał o zakonie, mówił o nim i był całkowicie posłuszny Bogu. Kiedy Bóg zleca Ci misje – da Ci wszystko, co potrzebne, żeby to zrealizować!

5. Część do pogłębienia relacji z Bogiem.

Zapytaj: czy Tobie Bóg dał jakąś misję? Zachęć dzieci do opowiedzenia czy kiedykolwiek czuli, że mają jakąś misję specjalną od Boga, czy chcieliby taką dostać. Jaka to mogłaby być? Pomyśl o jakiejś totalnie spektakularnej misji, na skalę światową. Pomyśl o jakiejś misji w wersji bardzo lokalnej. W czym byś czuł/a się podekscytowany/a? Przy czym czułbyś/czułabyś przerażenie wiedząc, że to zadanie jest totalnie nie dla ciebie? Zapytaj każde dziecko po kolei, chyba, że nie chce odpowiadać (można ustalić, że jeśli dziecko nie chce odpowiadać, pokazuje jakiś ustalony gest).

Nakieruj dzieci na myśl, że Bóg zazwyczaj powołuje nas do rzeczy, w których dobrze się czujemy (dobiera zadania do naszych predyspozycji), ale czasem zdarza się wyzwanie, które może nas zaskoczyć/wydawać się poza naszymi możliwościami. Cokolwiek to będzie, Bóg da Ci wszystko, co potrzebne, żeby tę misję zrealizować, bo to Jego misja. Tak jak wsparł we wszystkim Jozuego.

6. Modlitwa chętnej osoby/osób

7. Zakończenie – u nas na zakończenie była tradycja, że jedno dziecko wybierało część ciała, którą zasłaniałamy kamerką i wtedy prowadzący kończył videoczat.

Opracowanie: Aleksandra Voitenko

ZAŁĄCZNIKI

MAPA NR 1

MAP OF ISRAEL DURING JOSHUA'S TIME

